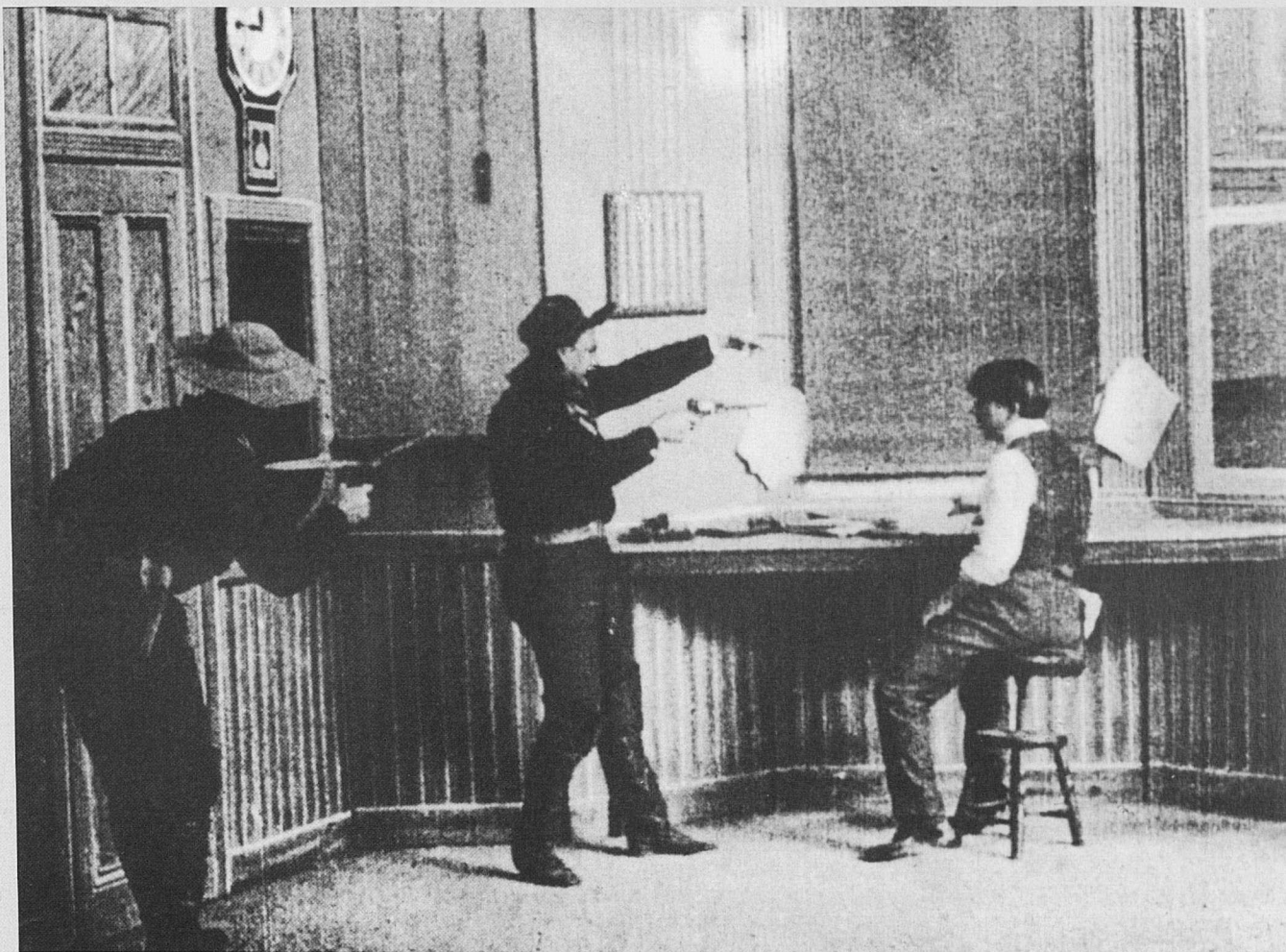

The Great Train Robbery

Jordi Cahúe Vivó

Era l'any 1903 quan un estudiós de Georges Méliès, Edwin S. Porter es posà darrera l'objectiu per realitzar *The Great Train Robbery*, el que seria el primer western de la història del cinema.

Porter fou l'hereu de les troballes d'altres europeus com Méliès, que ens aportà la posada en escena; l'escola de Brighton, que descobriren el muntatge; i Ferdinand Zecca, que perfeccionaria l'estructura de la narració. Porter agrupà aquestes aportacions i començà a establir una tècnica narrativa que suposaria la base del cinema d'acció. És a la cinta de 1903 ja esmentada que Porter ens demostra la seva capacitat i vocació narrativa.

The Great Train Robbery suposa, m'atreviria a dir, el naixement del cinema com a tal. Porter utilitza el mo-

viment de la càmera, tot i que sigui d'una forma molt arcaica i discreta i absent de cap intenció dramàtica. A més, fa ús del muntatge paral·lel, una de les seves grans aportacions. Porter també fa que els actors es moguin per la pantalla no tan sols d'un costat a l'altre, sinó que els fa avançar en profunditat, fent que s'allunyin i s'atraquin a la càmera.

Per altra banda, ens trobam davant una narració brillantment resolta en tretze seqüències. Totes elles estan justificades per una acció. D'aquesta manera Porter ens manté pendents de tot el que passa i ens fa anar d'un plantejament inicial a un desenllaç fent-se servir d'un desenvolupament narratiu molt ben estructurat.

Em sembla interessant esmentar, així mateix, la presència de certs "problemes" de manca de continuïtat o de manca de *raccord*. Ara bé, per l'època

en què ens trobam, no puc parlar d'errades, sinó més bé de curiositats tècniques.

I ja per acabar amb *The Great Train Robbery*, em veig obligat a comentar el darrer pla de la cinta. Es tracta d'un primer pla d'un bandoler, interpretat per George Barnes, que dispara al públic. Sense cap mena de dubte, suposava una amenaça i un terrible impacte vers l'espectador. Porter està oferint un nou món de relacions físiques i psicològiques: distàncies que minven, mesures que augmenten, emocions que es potencien...

Ara bé, no seria fins a l'arribada de Griffith, uns anys més tard, qui per primera vegada recolliria tots els recursos descoberts per Porter, Zecca, l'escola de Brighton i Méliès, i els utilitzaria de forma sistemàtica i amb una intencionalitat dramàtica molt concreta. ■